Beste aanwezigen,

Mijn naam is Arjan Jonker. Tussen november 2023 en juni 2024 was ik taalvrijwilliger bij de crisisnoodopvang in Wervershoof. Veel eerder, zo'n 15 jaar geleden, begeleidde ik statushouders die in Wervershoof en Andijk kwamen wonen.

Ik heb dus enige ervaring met de doelgroep waarover vandaag gesproken wordt.

Toen aangekondigd werd dat de noodopvang in Wervershoof zou komen, was er eveneens weerstand, en onrust. Zo hoorde ik dat er mensen waren die een hond gingen nemen, die hun dochters binnen zouden houden, en schuttingen zouden bouwen.

Mede daarom besloot ik om regelmatig stukjes in ons dorpsblad De Binding te schrijven. Met als doel de mensen waarom het ging een gezicht te geven, en hopelijk zo wat angst weg te nemen bij mijn dorpsgenoten.

Of ik daarin geslaagd ben, durf ik niet te zeggen. Wel viel het me op, toen de cno er eenmaal was, hoe positief de meesten in het dorp waren over de bewoners. Of ik nu op een verjaardag zat of bij de groenteboer stond, de tendens was: 'Wat hebben we nou voor last van die mensen?' En: 'Waarom moeten ze straks nou weer vertrekken? Er staat hier toch al een prachtige voorziening?'

Toch moet ik blijkbaar ook onder een steen geleefd hebben, want in de ingezonden brieven voor deze vergadering wordt een heel ander beeld geschetst van de periode waarin Wervershoof onderdak bood aan zo'n 200 asielzoekers. Een opsomming van wat ik in die brieven tegenkwam:

- Groepsvorming op het Raadhuisplein
- Lastigvallen van mensen in de supermarkt en pinautomaat
- Kleine spullen verdwenen uit tuinen
- Rommel die werd achtergelaten
- Diefstal uit winkels
- Intimidatie
- Scheldpartijen

En, de klap op de vuurpijl:

- Jonge vrouwen die lastiggevallen zijn in een bar in Wervershoof, door asielzoekers die uit de kroeg zijn gezet.

Volgens de brieven leefden wervershovers in angst. Mensen durfden het 'touwtje niet meer uit de brievenbus te hangen', en de 'deuren moesten opeens weer op slot'.

Curieus.

Want niemand. Ik heb letterlijk niemand over al deze zaken gehoord gedurende de periode waarin de cno in Wervershoof stond. Maar hé, misschien ligt dat aan mij. Dus ik heb eens rondgevraagd bij mensen in mijn omgeving.

Ook heb ik gebeld met de Veiligheidsregio, die verantwoordelijk was voor de cno. En ik deed navraag bij de gemeente.

Tot slot heb ik op Facebook teruggezocht, in de groep 'Je bent wervershover als'. Want aangezien je het daar ook leest als een hond tegen het verkeerde bosje van de buurman gepiest

heeft, zul je het toch ook wel lezen als er in die periode asielzoekers waren die stalen, intimideerden en vrouwen lastigvielen.

Maar ik hoorde of vond niets. Geen enkele bevestiging dat die dingen gebeurd zijn. En we weten allemaal hoe gevoelig bijvoorbeeld grensoverschrijdend gedrag ligt. Als er in een kroeg asielzoekers waren die vrouwen lastigvielen, hadden er de volgende dag ongetwijfeld woedende vaders, broers en vriendjes met honkbalknuppels aan de poorten van de cno gestaan om verhaal te halen. Er waren minstens verhalen in het dorp rondgegaan, en klachten binnengekomen bij de cno of gemeente.

Niets van dat alles.

Ten overvloede een reactie van de winkeliersvereniging in Wervershoof, aan wie ik ook de beweringen uit de brieven heb voorgelegd. Ik citeer:

‘Niemand kan zich hierin vinden. Ik heb het ook nooit gehoord. Ik vind het wel heel vervelend dat wij als ondernemers hiermee geassocieerd worden. Ik denk dat iedereen het juist als positief ervaren heeft.’

Dat het inderdaad eventueel wél goed gegaan zou kunnen zijn in Wervershoof, wordt in een van de brieven schoorvoetend toegegeven. Maar dan kan ‘één lokale opvang niet representatief zijn’. Grappig. Omgekeerd kunnen vermeende problemen in Wervershoof dat blijkbaar wél.

Maar de anonieme briefschrijvers houden voet bij stuk: ‘De dorpsraad van Wervershoof stemde niet voor niets tegen verlenging van de opvang.’

Welnu, mijn vrouw zit in de Dorpsraad, dus daar weet ik wel wat van.

De Dorpsraad was niet tegen verlenging *an sich*, ook al deed een uit zijn verband gerukt krantenartikel anders vermoeden. De Dorpsraad vond het belangrijk dat de gemeente betrouwbaar was naar haar burgers toe. En aangezien afgesproken was dat de cno slechts een half jaar zou blijven, vonden zij simpelweg dat daar niet zomaar van afgeweken kon worden. Niets meer, niets minder.

Kijk. Ik kan de toekomst niet voorspellen. Ik weet niet hoe het straks zal gaan met het nieuwe azc. Of ‘alles’ goed zal gaan.

Wat ik wel weet, was dat het in Wervershoof uitstekend ging. Net als de periode ervoor, toen de cno in Enkhuizen en Avenhorn stond. Net als nu, nu de cno in Opmeer staat.

En ik weet wat ík vind. Namelijk dat deze mensen recht hebben op goede, menswaardige opvang, en dat ze een kans verdienen, zoals ieder ander. Of ze die kans nu krijgen op deze voorgenomen plek of elders, ze verdienen die kans. Dus waarom niet hier?

En áls ze hier straks komen, heb ik een eenvoudig advies voor degenen die zich zorgen maken: maak kennis. Loop op ze af, geef ze een hand, en maak een praatje. En als je elke week een paar uur over hebt, meld je aan als vrijwilliger.

Want met een klein gebaar kom je mijlenver als het gaat om wederzijds begrip. Echt, ingewikkelder kan ik het niet maken.

Dank u voor uw tijd.